

Momentán még Új-Zéland…

2016 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van az a vicc, hogy mi történik, amikor a sivatagban bevezetik a kommunizmust.
El?ször nyilván semmi. Aztán lassan elkezd fogyni a homok. Nos, ebb?l is látszik, hogy a világ humorra és éleslátásra fogékonyabb része régen felismerte már azokat a világmegváltó recepteket, amelyek mindig ugyanúgy kezd?dnek és mindig ugyanúgy végz?dnek, hiába is remélünk mást.
Lehetne olyan viccet is írni, hogy mi történik, ha egy országban, vagy csak annak f?városában a liberális megmondók elérik a maguk kritikus tömegét. El?ször nyilván semmi. Aztán nekilátnak a megváltásnak, amely tulajdonképpen arról szól, hogy a többségi nemzetet a kisebbségek és a lelki sérültek, zavart identitásúak javára szégyenítik halálra egy állítólagos magas kultúra humanizmusának jegyében. **A végeredmény totális erkölcsi, etikai és gazdasági káosz.** És amikor a káosz eléri a csúcspontját, akkor bejelentik, hogy titeket nem lehet megváltani, szóval viszontlátás, aztán fognak überrel egy aranyvonatot maguknak.

Ennek a folyamatnak jól tetten érhet? kett?ssége a különállóság folyamatos és szinte kényszeres hajszolása, majd az attól való rettegés, vajon mit szólnak ehhez a nem-mások. A jobboldali kormányok idejére bekészített összecsomagolt b?röndök például ennek az önmaguk másságától való zsigeri félelemnek a szimbólumai. Vannak, akik addig hergelik magukat a többségi társadalom gyalázásában, hogy utána, mint a kiskutya a friss kaki mellett, szinte remegve várják a sz?nyegen ülve a gazdi szigorát. Csak hát bármily furcsa, sosem jön el a szinte már elvárt reakciós reakció.

Az összekészített b?rönddel való fenyeget?zés legújabb változata a retteg? migránsfeleség, aki bizony attól fél, hogy török férje miatt majd legalábbis a belénél fogva fogják egy lámpavasra fellógatni az Andrássy-n. Egy olvasó az RMDSZ szellemi temet?jeként szolgáló kolozsvaros.com-on például így ír érzéseir?l:

> *Nem élek külföldön. Még nem. De már el?vettem az angol könyvem. Eddig vártam. Vagy csak bíztam. Valamiben. Hogy majd jobb lesz. Majd más lesz. De nem, nem lesz. A lelkem mélyén tudom, már elfogadtam, beletör?dtem. Úgyhogy el?vettem az angol könyvem. Már ismét elég jól mennek az igeid?k. Készülök. A b?rönd már megvan. A diploma fordíttatva. Készülök, mert kell. Mert itt maradni nekem, nekünk egyre veszélyesebb. A férjem nem magyar. A férjem idegen. S?t, még idegenebb. Muszlim. Tehát nekünk lassan mennünk kell. Amíg nem kés?. De talán már most is kés?.*
>
> *Nagy örömmel jött ? ide. Tele tervekkel, álmokkal. Azt hitte, hogy ?t is úgy fogják majd fogadni itt, mint ahogy engem fogadtak ott. De csalódnia kellett. Sokszor. Minden nap. Tanult, intelligens, diplomás. Akar dolgozni, ak ar beilleszkedni, de a magyarok nem hagyják. Kirekesztik. Nem kap munkát. Nem barátkoznak vele. Pedig nem látszik rajta, hogy ? „más”, csupán csak annyi látszik, hogy külföldi.*

Az önvallomás legérdekesebb és legkiemelked?bb része az, amelyben arról ír, hogy *menni kellene, de lehet, hogy már most is kés?*. Tehát, hogy **a társadalmi bosszú éppen a levél megfogalmazása közben fog lecsapni annak írójára,** mondjuk valamilyen betyársereg, vagy egyenesen az állami migránsellenes kommandó személyében, amely füstgránátot l? be az ablakon, majd minden felszólítás nélkül rúgja be a békés és toleráns otthon ajtaját. Azért is érdekes lehet ez, mert ha az írónak ráadásul még saját blogja is van, ott bizony egy végtelenített, hosszú hónapok óta íródó posztban leírva is követhet?vé válhat az életet gúzsba köt? rettegés:

> *…mennénk, de lehet, hogy már most is kés?. Lehet, hogy már itt vannak az ajtó el?tt. Mindjárt ránktörik. A következ? pillanatban már a bilics rabságában verg?dhetünk. Most visznek el, érzem. Nem, még nem, de még nem, de most! Már hallom a lihegésüket a lépcs?házban, itt vannak, olyan gyanús ez a csönd, most! Nem, még kivárnak, de akkor majd most…*

És így tovább. És így tovább. Lehetne emelni is ám a tétet. Mondjuk egy bejegyzés zárulhatna azzal, amivel a nyúl mögötti üregben a felirat: aaaaarrrrrrggghhh…

És amikor már eleget rettegtek, utálkoztak és érzékenyítettek, akkor jön a valódi elvándorlás. A The Guardian jelentetett meg egy írást arról, hogy a június 23-ai referendum óta eltelt id?szakban 10 647 brit lakos regisztrált az új-zélandi bevándorlási hivatalnál. Mindezt nyilván liberális brit kutatók egy csoportja azonnal meg is indokolta, miszerint a középosztálybeli brit értelmiségiek közül sokan keseredtek el honfitársaik sz?klátókör?sége és nacionalizmusa miatt, és valami MÁS-ra vágynak. ?k most éppen Új-Zélandot látják úgy, mint ami multikulturális, rendkívül toleráns, és ahol jó az életszínvonal és még jobb az éghajlat. Menni kell tehát.

Holott a már ennél is jobban multikulturálisnak lenni képtelen London és Anglia pont attól lett annyira élhetetlenül szar, hogy a liberálisok túltolták a biciklit a sok érzékenyítéssel. **És miután romba döntöttek mindent, mind erkölcsileg, mind gazdaságilag, akkor lelépnek.** És még van pofájuk a t?sgyökeres briteket hibáztatni, amiért nem sikerült a nagy mulikulti összeborulás. Hülyeangolok, angolhülyék! Persze nekik különböz? összeharácsolt alapítványi forrásokból telik az exodusra Új-Zélandra. Egy újabb új világba.

Mások, szintén a középosztályból, akik azért menekülnek, mert megunták Londont, meg az egész érthetetlen káoszt, meg a sok szájtépést a toleranciáról, akkor fognak a legjobban meglep?dni, amikor rájönnek, hogy e liberálisok már rég beel?zték ?ket. És az új-zélandi képerny?kr?l, rádióból és írott sajtóból ugyanazok a vélemények csapódnak majd az arcukba, csak akkor már Új-Zéland kapcsán.

Amely most momentán még rendkívül toleráns és multikulti, de hamarosan elkezd majd ott is fogyni a homok.

Ráadásul a kitelepült értelmiségiek egy jó darabig még haza is írogatnak majd a Londonban maradt szánalmasoknak, kb. ahogy az Amerikai Magyar Népszava üzenget haza.

Azon már korábbi posztokban is el-elfilozofáltunk, hogy üresed? kishazánk valójában jó célpontja lehet a békés öregkorra vágyó nyugatiaknak, akik vesznek egy vityillót valahol egy vidéki kisfaluban, és úrként élhetnek a nyugdíjukból. És ezt tulajdonképpen nem is bánnánk, ha hozzák a zsét, s?t még a f?nyírásból a helyiek is profitálnak valamennyit. **Külön örülünk viszont, hogy kishazánk a londoni multikulti értelmiségének nem eléggé multikulti, nem eléggé toleráns, és nem is olyan jó az éghajlata.** Szóval nem ide jönnek.

Miközben Új-Zélandról is bebizonyítják, hogy mégsem olyan toleráns, nem is eléggé multikulti, s?t az éghajlata is széls?séges, mi koncentrálhatunk arra, hogy fenntartsuk ezt a kis magyari létet, amely a világ más tájaihoz képest nem is annyira borzasztó. Nyugodtan meg lehet kérdezni err?l a legújabb, nyugati bevándorlóinkat.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló